

Bottenlöst djup som uppmuntrar

KRÖNIKAN

Jeff
Werner

kultur@gp.se

Nyligen hölls den 46:e Country Music Awards i Nashville. Flest priser kammades hem av Miranda Lambert och hennes make Blake Shelton, medan popcountryprinsessan Taylor Swift gick hem lottlös. Det kan tolkas som en seger för den konservativa falang som förfasat sig över de senaste årens flirt med popmusiken. För det är kombinationen pop och country som gjort succé världen över med Nashvilleartister som just Taylor Swift och Lady Antebellum.

Om popen står för yta och glamour, förknippas countryn med äkthet och underdogperspektiv. En countryartists trovärdighet stärks av att hen har arbetat med sina händer, hamnat i fylleceller och hittat gud i botten av ett dike. När Miranda Lambert fick erbjudande om ett skivkontrakt gjorde hon klart för bolaget att om de tänkte göra henne till ytterligare en popcountryartist fick det vara. Hon tänkte fortsätta skildra livet som det är.

DET HANDLAR INTE SÅ MYCKET om stil och influenser – countryn har alltid lånat skamlöst från andra genrer – som om attityd och innehåll. Countryn väjer inte för svåra ämnen.

Om popen står för yta och glamour, förknippas countryn med äkthet och underdogperspektiv

Man förväntas att inte nämna cancer i en sångtext, sjunger Country Music Awards presentatör Brad Paisley (som spelar i Lisebergshallen i kväll) i en programförklaring och lägger snabbt till: men det gör vi! Inte sällan ger countryns texter uttryck för ett

sådant bottenlöst elände att de får publiken att må bättre. Countrykatharsis. För vem orkar väl höra om andras lycka när man själv mår pyton?

SYNEN PÅ POPEN SOM BANAL gäller som bekant också bildkonsten. Konstnärer som Andy Warhol och Roy Lichtenstein excellerade i visuell ytlighet. Men ytligast av dem alla var kanske ändå Tom Wesselmann, med sina långa serier av nakna kvinnor. Faktiskt kan hans något undanskymda position förklaras av att hans bildvärld uppfattats som alltför endimensionell. Men en stor retrospektiv utställning som under två år kommer att turnera i Nordamerika ger en annorlunda bild. Liksom countryns bottenlösa djup kan verka uppmuntrande, var ytligheten ett medel för Wesselmann att analysera och utmana den västerländska bildtraditionen.

Därför kommer Wesselmanns djupa engagemang i countryn kanske inte som någon överraskning? Han skrev över 400 countrylåtar och har beskrivit hur countrymusiken hänger kvar i rummen som målningar när den sista tonen ebbat ur. Hans texter är överlag sorgliga och musiken väl förankrad i den traditionella countryn. Mest framgångsrik blev kanske I love doing Texas with you, som användes som soundtrack i filmen *Brokeback mountain*. Countryn har kanske blivit alltmer pop. Men popen är sedan länge country!

Jeff Werner är professor i konstvetenskap vid Stockholms universitet. Han hoppas att SVT som vanligt visar årets countrygala nästa år, men tror inte Wesselmann kommer till vår sida av Atlanten.